ᲒᲠᲝᲚᲔᲢᲐᲠᲔᲑᲝ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲔᲠᲗᲓᲘᲗ!

კომუნისტი

ᲬᲐᲭ. Კ. Პ. (Ბ) ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ Ქ-ᲘᲡ ᲓᲐ ᲪᲐᲙᲘᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝᲡ

№ 265 (5066) | ᲙᲕᲘᲠᲐ, 21 ᲜᲝᲔᲛᲑᲔᲠᲘ 1937 Წ. | ᲤᲐᲡᲘ 10 ᲙᲐᲞ.

ᲓᲦᲔᲡ ᲒᲐᲖᲔᲗᲨᲘ

ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲛᲔᲪᲮᲝᲕᲔᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲒᲝᲛᲘ ᲐᲚᲛᲐᲕᲖᲚᲝᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ („ᲞᲠᲐᲕᲓᲘᲡ“ ᲛᲝᲬᲕᲔᲕᲐ).

ᲬᲔᲠᲘᲚᲘ ᲐᲛᲮᲐᲜᲐᲒᲘ **ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲡ** ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲠᲐᲘᲝᲜᲘᲡ ᲡᲐᲬᲐᲠᲛᲝᲗᲐ ᲡᲢᲐᲮᲐᲜᲝᲕᲔᲚᲔᲑᲘᲡ ᲙᲠᲔᲑᲘᲡᲐᲒᲐᲜ (1-ᲚᲘ ᲒᲒ.).

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲡᲐᲮᲐᲚᲮᲝ ᲙᲝᲛᲘᲡᲐᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲐ ᲙᲐᲞᲘᲢᲐᲚᲣᲠᲘ ᲐᲠᲮᲘᲜᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ „ᲞᲘᲠᲣᲗᲧᲕᲘᲡ ᲡᲠᲣᲚᲘᲐᲓ-ᲡᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲝ ᲐᲚᲬᲔᲠᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ (1-ᲚᲘ ᲒᲒ.).

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲪᲐᲙᲘᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲨᲘ (1-ᲚᲘ ᲒᲒ.).

ᲒᲝᲠᲩᲐᲚᲪᲘᲡ ᲠᲐᲘᲝᲜᲛᲐ ᲨᲔᲐᲡᲠᲣᲚᲐ ᲕᲔᲓᲚᲘ ᲑᲐᲛᲑᲘᲡ ᲩᲐᲑᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲕᲚᲘᲣᲠᲘ ᲒᲔᲒᲛᲐ (1-ᲚᲘ ᲒᲒ.).

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲣᲖᲜᲔᲕᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲘᲡ ᲬᲔᲕᲠᲔᲑᲘ:

ᲕᲐᲡᲘᲚ ᲘᲐᲙᲝᲑᲘᲡ-ᲫᲔ **ᲔᲒᲜᲐᲢᲐ ᲨᲕᲘᲚᲘ**.
ᲨᲐᲚᲕᲐ ᲜᲘᲙᲝᲚᲝᲖᲘᲡ-ᲫᲔ **ᲓᲐᲓᲘᲐᲜᲘ**.
ᲘᲡᲐᲘᲐᲡ ᲮᲐᲡᲐᲜᲘᲡ-ᲫᲔ **ᲨᲣᲒᲐᲪᲐᲠᲐᲫᲔ**.
ᲡᲐᲠᲒᲔᲑᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ
Ს. ᲘᲝᲠᲐᲛᲐᲜᲘᲨᲕᲘᲚᲘ — „ᲕᲔᲤᲮᲘᲡ ᲧᲐᲠᲐᲪᲘᲡ“ ᲗᲐᲠᲯᲛᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲯᲘᲚᲓᲝᲔᲑᲚᲐᲓ ᲒᲐᲛᲝᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲔᲠᲗᲐᲓᲐᲠᲘ ᲡᲢᲐᲢᲘᲐ ᲔᲕᲠᲝᲞᲣᲚ ᲔᲜᲔᲑᲖᲔ (ᲒᲓ-3 ᲒᲒ.).

ᲣᲪᲮᲝᲔᲗᲨᲘ
ᲔᲡᲐᲜᲔᲗᲘᲡ ᲤᲠᲐᲜᲢᲔᲑᲖᲔ (1-ᲚᲘ ᲒᲒ.).
ᲣᲠᲐᲜᲘᲡ ᲑᲐᲛᲝᲗᲚᲕᲐ ᲔᲡᲐᲜᲔᲗᲘᲡ ᲙᲝᲛᲞᲐᲜᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲚᲔᲜᲣᲛᲖᲔ (1-ᲚᲘ ᲒᲒ.).
ᲡᲝᲛᲐᲮᲣᲠᲘ ᲛᲝᲚᲐᲪᲘᲚᲝᲑᲐ ᲩᲘᲜᲔᲗᲨᲘ (ᲒᲓ-4 ᲒᲒ.).

ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲛᲔᲪᲮᲝᲕᲔᲚᲔᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲒᲝᲛᲘ ᲐᲚᲛᲐᲕᲖᲚᲝᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ!

ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡ ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲡᲐᲡᲝᲤᲚᲝ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲧᲣᲚᲓᲘᲓᲔᲡᲘ ᲬᲐᲠᲛᲐᲢᲔᲑᲔᲑᲘ ᲪᲮᲝᲛᲑᲔᲚᲘᲐ ᲛᲗᲔᲚᲘ ᲛᲡᲝᲤᲚᲘᲝᲡᲗᲕᲘᲡ.

ᲔᲡ ᲬᲐᲠᲛᲐᲢᲔᲑᲔᲑᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲪᲮᲕᲠᲘ ᲛᲐᲒᲐᲚᲘᲗᲘ ᲘᲛᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲠᲝᲛ ᲩᲕᲔᲜᲡ ᲥᲕᲔᲧᲐᲜᲐᲨᲘ ᲛᲫᲘᲛᲔ ᲛᲐᲢᲔᲠᲘᲐᲚᲣᲠᲘ ᲓᲐᲮᲛᲐᲠᲔᲑᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲐᲠᲘᲪᲮᲕᲠᲘ ᲓᲐᲛᲐᲯᲔᲠᲔᲑᲔᲚᲘ ᲓᲦᲔᲡᲐᲪ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲐᲒᲐᲚᲘᲗᲘ ᲘᲛᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲠᲝᲛ ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲥᲕᲔᲧᲐᲜᲐ ᲛᲫᲘᲛᲔ ᲛᲐᲢᲔᲠᲘᲐᲚᲣᲠᲘ ᲓᲐᲮᲛᲐᲠᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲡᲪᲔᲓᲝᲛᲘᲡ ᲛᲘᲣᲮᲔᲓᲐᲕᲐᲓ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲓᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲐᲢᲔᲠᲘᲐᲚᲣᲠᲘ ᲓᲐᲮᲛᲐᲠᲔᲑᲐ.

ᲬᲚᲘᲡ ᲙᲝᲚᲔᲥᲢᲘᲣᲠᲔᲜᲝᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲛᲘᲜᲓᲠᲘᲗ ᲐᲚᲔᲥᲡᲔᲓᲘ ᲡᲢᲐᲮᲐᲜᲝᲕᲔᲪᲛᲐ ᲛᲘᲡᲪᲔᲓᲝᲛᲘᲡ ᲛᲘᲣᲮᲔᲓᲐᲕᲐᲓ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲓᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲛᲐᲢᲔᲠᲘᲐᲚᲣᲠᲘ ᲓᲐᲮᲛᲐᲠᲔᲑᲐ. ᲨᲔᲐᲤᲐᲡᲔᲗ ᲨᲔᲠᲩᲔᲚᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲞᲠᲘᲖᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲡᲘᲐᲮᲚᲔ ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘ ᲛᲘᲡᲘ ᲪᲮᲝᲕᲠᲔᲑᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ.

ᲓᲦᲔᲡ ᲩᲕᲔᲜ ᲒᲐᲕᲐᲪᲜᲝᲑᲔᲗ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲛᲘᲡᲐᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲐᲡ **„ᲞᲘᲠᲣᲗᲧᲕᲘᲡ ᲡᲠᲣᲚᲘᲐᲓ-ᲡᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲝ ᲐᲚᲬᲔᲠᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ 1938 ᲬᲚᲘᲡ 1 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲡᲔᲑᲣᲚ ᲓᲐᲒᲔᲒᲛᲘᲡ ᲛᲘᲮᲔᲓᲕᲘᲗ“**. ᲞᲘᲠᲣᲗᲧᲕᲘᲡ ᲐᲚᲬᲔᲠᲐ ᲩᲕᲔᲜᲡ ᲥᲕᲔᲧᲐᲜᲐᲨᲘ ᲧᲝᲕᲔᲚᲬᲚᲘᲣᲠᲐᲓ ᲢᲐᲠᲘᲪᲓᲐ ᲓᲐ ᲬᲐᲠᲛᲐᲗᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲡᲠᲣᲚᲓᲐ ᲛᲔᲪᲘ ᲬᲚᲘᲡ ᲛᲔᲗᲝᲠᲔ ᲗᲕᲔᲨᲘ. ᲐᲚᲬᲔᲠᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲮᲔᲓᲐᲓ ᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲐᲦᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲛᲘᲜᲓᲝᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲗᲐᲜ ᲓᲐᲛᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲚᲝᲑᲐ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲞᲠᲘᲖᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲛᲐᲒᲐᲚᲘᲗᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲨᲕᲔᲑᲐ.

ᲬᲚᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲬᲧᲘᲡᲨᲘ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲛᲘᲡᲐᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲐ ᲐᲡᲔᲕᲔ ᲐᲦᲜᲘᲨᲜᲐ, ᲠᲝᲛ ᲛᲗᲔᲚᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘ ᲛᲘᲡᲪᲓᲔᲑᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲐᲡ.

ᲛᲔᲪᲮᲝᲕᲔᲚᲔᲗᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲮᲚᲗᲐ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲔᲡ ᲣᲓᲘᲓᲔᲡᲘ ᲬᲐᲠᲛᲐᲢᲔᲑᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲗᲔᲚᲐᲜᲐᲓᲔᲑᲘ ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲕᲘᲡᲗᲕᲘᲡ — ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲛᲢᲠᲔᲑᲝᲗᲐᲜ.

ᲞᲘᲠᲣᲗᲧᲕᲘᲡ ᲔᲮᲐ-ᲓᲐᲛᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲕᲘᲬᲧᲔᲑᲐᲛᲓᲔ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲝᲑᲐ ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲨᲘ ᲓᲐ ᲙᲐᲠᲗᲔᲚᲘ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲨᲘ ᲛᲐᲗᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲓᲔᲒᲔᲑᲘ.

ᲓᲦᲔᲡ ᲩᲕᲔᲜ ᲒᲐᲕᲐᲪᲜᲝᲑᲔᲗ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲛᲘᲡᲐᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲐᲡ ᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲒᲝᲛᲐᲠᲔ ᲜᲐᲬᲘᲚᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ. ᲐᲛ ᲓᲐᲒᲔᲒᲛᲘᲡ ᲛᲘᲮᲔᲓᲕᲘᲗ ᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲬᲔᲑᲘ ᲓᲐᲮᲐᲢᲣᲚᲘᲐ ᲛᲗᲚᲘᲐᲜᲐᲓ ᲨᲔᲡᲐᲤᲔᲠᲘᲡᲐᲓ. ᲛᲔᲪᲮᲝᲕᲔᲚᲔᲑᲘᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘ ᲓᲐᲘᲬᲧᲝ ᲐᲨᲔᲜᲔᲑᲐ ᲓᲦᲔᲡᲕᲔ.

ᲓᲦᲔᲡ ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲮᲔᲚᲛᲫᲦᲕᲐᲜᲔᲚᲘ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲛᲘᲡᲐᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲐᲡ **„ᲞᲘᲠᲣᲗᲧᲕᲘᲡ ᲡᲠᲣᲚᲘᲐᲓ-ᲡᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲝ ᲐᲚᲬᲔᲠᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ 1938 ᲬᲚᲘᲡ 1 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲡᲔᲑᲣᲚ ᲓᲐᲒᲔᲒᲛᲘᲡ ᲛᲘᲮᲔᲓᲕᲘᲗ“**. ᲞᲘᲠᲣᲗᲧᲕᲘᲡ ᲐᲚᲬᲔᲠᲐ ᲩᲕᲔᲜᲡ ᲥᲕᲔᲧᲐᲜᲐᲨᲘ ᲧᲝᲕᲔᲚᲬᲚᲘᲣᲠᲐᲓ ᲢᲐᲠᲘᲪᲓᲐ ᲓᲐ ᲬᲐᲠᲛᲐᲗᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲡᲠᲣᲚᲓᲐ ᲛᲔᲪᲘ ᲬᲚᲘᲡ ᲛᲔᲗᲝᲠᲔ ᲗᲕᲔᲨᲘ. ᲐᲚᲬᲔᲠᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲮᲔᲓᲐᲓ ᲛᲜᲘᲨᲕᲜᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲐᲦᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲛᲘᲜᲓᲝᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲛᲗᲐᲜ ᲓᲐᲛᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲚᲝᲑᲐ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲞᲠᲘᲖᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲛᲐᲒᲐᲚᲘᲗᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲨᲕᲔᲑᲐ.

ᲬᲚᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲬᲧᲘᲡᲨᲘ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲛᲘᲡᲐᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐᲓᲒᲔᲜᲘᲚᲔᲑᲐ ᲐᲡᲔᲕᲔ ᲐᲦᲜᲘᲨᲜᲐ, ᲠᲝᲛ ᲛᲗᲔᲚᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘ ᲛᲘᲡᲪᲓᲔᲑᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲤᲐᲠᲗᲝᲔᲑᲐᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲐᲡ.

ᲛᲔᲪᲮᲝᲕᲔᲚᲔᲗᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲮᲚᲗᲐ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲔᲡ ᲣᲓᲘᲓᲔᲡᲘ ᲬᲐᲠᲛᲐᲢᲔᲑᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲗᲔᲚᲐᲜᲐᲓᲔᲑᲘ ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲘᲡ ᲞᲘᲠᲝᲑᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲐᲜᲔᲠᲒᲕᲘᲡᲗᲕᲘᲡ — ᲡᲐᲑᲭᲝᲗᲐ ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲛᲢᲠᲔᲑᲗᲐᲜ. ᲞᲘᲠᲣᲗᲧᲕᲘᲡ ᲔᲮᲐ-ᲓᲐᲛᲘᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲕᲘᲬᲧᲔᲑᲐᲛᲓᲔ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲝᲑᲐ ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲨᲘ ᲓᲐ ᲙᲐᲠᲗᲔᲚᲘ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲨᲘ ᲛᲐᲗᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲓᲔᲒᲔᲑᲘ.

ᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲨᲘ ᲓᲦᲔᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘ ᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲨᲘ ᲓᲐᲡᲐᲡᲠᲣᲚᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲛᲗᲔᲚᲘ ᲡᲐᲛᲘ ᲗᲕᲘᲡ ᲒᲐᲜᲛᲐᲕᲚᲝᲑᲐᲨᲘ ᲒᲐᲜᲡᲐᲙᲣᲗᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘ ᲓᲐᲙᲐᲕᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲡᲐᲛᲣᲨᲐᲝ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘᲡ ᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲨ

ყოველ ამომრჩეველს უაამგოთ უზენაესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატის ცხოვრების შესახებ, მის დამსახურებათა შესახებ სოციალისტური სამშობლოს წინაშე

საქართველოს ბიბლიოთეკა

ვასილ იაკობის-ძე ეგნატაშვილი

ეროვნებათა საბჭოს არჩევნების გორის საარჩევნო ოლქის № 116-ის საარჩევნო კომისიამ საქართველოს სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს ეროვნებათა საბჭოს დეპუტატობაზე კენჭის საყარელად რეგისტრაციაში გაატარა ვასილ იაკობის-ძე ეგნატაშვილი — საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის ორგანოს გაზეთ „კომუნისტის“ პასუხისმგებელი რედაქტორის მოადგილე.

ვ. ი. ეგნატაშვილი გამოსულია ქალაქ ცხინვალის ოზურგეთის ოლქის ოზურგეთში 1888 წლის 27 თებერვალს გლეხში, ვასილ ეგნატაშვილის ჰაბუკობა იმ წლების ქართული, როგორც ცნობილია, რუსეთის რევოლუციური მოძრაობის ფართო ტალღად მოიცო ახალგაზრდობას. როდესაც სასწავლებლებსა და უნივერსიტეტებში გაისმოდა პროკლასის ხმები მეფის მათრახისა და სახრჩობელის პოლიტიკის წინააღმდეგ. ვასილ ეგნატაშვილი თბილისის მე-3 გიმნაზიის მეექვსე კლასის მოწაფედ რომ იყო, იგი რამდენიმე სხვა რევოლუციურად განწყობილ მოწაფესთან ერთად სასწავლებლიდან დაითხოვეს.

1917 წლიდან ამხ. ეგნატაშვილი ეწევა პედაგოგიურ მოღვაწეობას, მუშაობს გორის უმაღლეს დაწყებითის სასწავლებელში და აქტიურ მონაწილეობას იღებს რევოლუციურ მოძრაობაში.

1919 წელს ამხ. ეგნატაშვილი შედის თბილისის უნივერსიტეტში, სადაც 1921 წლის ზაფხულამდე მოისმენა ხუთი უკანასკნელი სემესტრი.

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ ამხ. ეგნატაშვილს შესაძლებლობა მიეცა ფართოდ გაეშალა პედაგოგიური და ლიტერატურული მოღვაწეობა. 1922 წელს იგი ასწავლის თბილისის შრომის სკოლებსა და ტექნიკუმებში, შემდეგ ერთი წლის განმავლობაში—თელავის ტექნიკუმში, უხვად თელავის თოწლიდის გამგის მოადგილის თანამდებობაზე. თბილისში დაბრუნების შემდეგ იგი ლექციებს კითხულობს სხვადასხვა კურსებზე, მათ შორის 1935-36 წწ. რაბფაკის კურსებზე.

ჯერ კიდევ მოწაფეობის წლებში დაწყებულ ლიტერატურულ მუშაობას ამხ. ეგნატაშვილი განაგრძობს. მუშაობს მთარგმნელად, ხოლო შემდეგ ლიტერატურულ რედაქტორად პარტიულ გამომცემლობებში, „კოლექტივიზაციის“ რედაქციაში, სახელგამში.

საქართველოს კ. პ. (ბ) ც. კ-ის ორგანო გაზეთი „კომუნისტის“ რედაქციაში ამხ. ეგნატაშვილი მუშაობდა 1927-1930 წწ. თანამშრომელად, მთარგმნელად, ხოლო შემდეგ, 1935 წლის იანვრიდან მოწამის პასუხისმგებელი რედაქტორის მოადგილედ.

კომუნისტური პარტიის წევრმა, **ლენინ-სტალინის** სქმის ერთგულმა, ამხ. ეგნატაშვილმა დაიმსახურა ამომრჩეველთა მაღალი ნდობა.

ისმაილ ხასანის-ძე ფუტკარაძე

ისმაილ ხასანის-ძე ფუტკარაძე დაბადა ბათომის რაიონში, სოფელ სარფში 1902 წელს, ოთარბი გლეხის ოჯახში. ისმაილის მამამ—ხასან ფუტკარაძემ მრავალჯერ გამოარაზა თავი დაელწია და გაქცეული ბეგ-აღალარებთან მონური ცხოვრებას, მაგრამ არ იცოდა სად წასულიყო და ვის თვის დაეტოვებინა ცოლ-შვილი. მაშინდელი უმეტესი მათთა ცხოვრება საშუალებას არ აძლევდა ადამიანურად ეცხოვრა. 10 წლის იქნებოდა ი. ფუტკარაძე, როცა 1912 წელს დაიწყო მოჯამაგირეობა-მწყემსობა. მას არ უგემია ბავშობის სიტკბოება და ალერსი.

მძიმე და აუტანელი იყო პატარა ისმაილისათვის სოფელ-სოფელ ხეტიალი, მწყემსობა და მოჯამაგირეობა. 1921 წლამდე კარჩხალის მთებში სალამურს აკვნესებდა და მის ჰანგებში აჩსოვდა მოჯამაგირის ცხოვრების სევდასა და ვარამს.

მაგრამ 1921 წლის 18 მარტს აჭარაში ამობრწყინდა ოქტომბრის დიდი სოციალისტური რევოლუციის შუქი. აი ამ დღიდან იწყება ისმაილ ფუტკარაძისა და მისი ოჯახის ნამდვილი ადამიანური ცხოვრება. იწყება მისი ახალი ცხოვრების ბიოგრაფია.

ისმაილის მშობლები—მამა და დამშვნი აჭტიური კოლმეურნეები არიან — ტოლერანტულად და მეძლეზულად ცხოვრობენ.

ისმაილ ფუტკარაძემ ანბანის სწავლა დაიწყო 1925 წელს სოფლის სკოლაში, დღითიდღე ძლიერდებოდა ისმაილის მისწრაფება და სურვილი სწავლისაკენ. 1926 წელს იგი შედის აჭარის სახჭოთა პარტიულ სკოლაში (ბათუმი), და წარმატებით ამთავრებს მას 1928 წელს.

პარტიული სკოლის დამთავრების შემდეგ მას ჯზავნიან ბათუმის სუბტროპიკულ მუშეკულში, რომელსაც ამთავრებს 1933 წელს. ისმაილ ფუტკარაძეს, როგორც ენერგიულ ახალგაზრდას მუშეკის კოლექტივი ირჩევს პროფკომის თავმჯდომარედ, ამავე დროს ის მუშაობს პროპაგანდისტად.

საქ. კ. პ. (ბ) აჭარის საოლქო კომიტეტი ისმაილ გზავნის მოსკოვში ზღმოსავლეთის მშრომელთა სტალინის სახელობის კომუნისტურ უნივერსიტეტში.

მოსკოვში სწავლის დროს ისმაილ ფუტკარაძე მუშაობს პროპაგანდისტად მეტროს მეორე რიგის მშენებლობაზე. ორი წლის მუშაობის განმავლობაში მან დაიმსახურა დიდი ნდობა და სიყვარული მეტროს მშენებელთა კოლექტივის მხრივ.

1937 წელს ისმაილ ფუტკარაძემ დაამთავრა აღმოსავლეთის მშრომელთა სტალინის სახელობის კომუნისტური უნივერსიტეტი და დაუბრუნდა ბათუმს. პარტია მას ნიშნავს აჭარავშრომის მთავრობაში შემდეგ ინიშნება აჭარის ასს რესპუბლიკის ცკ-ის თავმჯდომარის მოვალეობის ამსრულებლად.

ამხ. ისმაილ ხასანის-ძე ფუტკარაძე საქ. კ. პ. (ბ) წევრია 1930 წლიდან.

აჭარის მშრომელები კარგად იცნობენ ისმაილ ფუტკარაძეს, როგორც ენერგიულ პატრიოტ და ინტერნაციონალისტ პარტიის დიდი საქმის ერთგულ და უცხადებენ მას დიდ ნდობას.

პატარა შალვა ძალიან გატაცებული იყო თეატრით, სასცენო მოდგმა ჰქონდა მას. ბავშვობის დროს ის ხშირად ირბენდა ბათუმის ქუჩებში, ხან ცხენის ეტლის უკან ეკვროდა, ხან ტრამვაის ვაგონს ეკიდებოდა, ხან ავტომობილის ფარფლებზე ჩამდგარი ეზიდებოდა ბიჭებს.

ბიჭებს ეს ძალიან მოსწონდათ და ყველა ცდილობდა შალვა მისკენ მიეზიდა.

ბავშვობის ეს ნაირგვარი თამაშები ბიჭს ბედნიერ მომავალს უქადდა. ის ნამდვილი ბიჭი იზრდებოდა, ბიჭი, რომელსაც ბავშვობის ეს ნაირგვარი თამაშები ბედნიერ მომავალს უქადდა.

შალვა ნიკოლოზის-ძე დადიანი

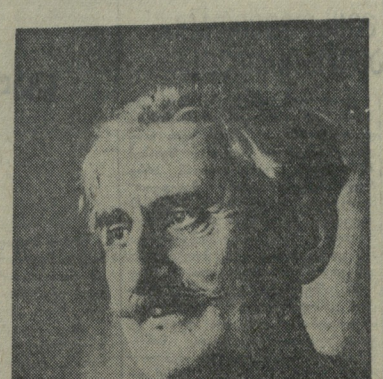

ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის (თბილისის რაიონი, სოფ. აჭალა), ვორონეჟის კოლმეურნეობის (თბილისის რაიონი, სოფ. ბაგები), ბარათაშვილის სახელობის კოლმეურნეობის (ორთაჭალა), ტილმანის სახელობის კოლმეურნეობის (საგარეჯოს რაიონი, სოფ. სართიჭალა) კოლმეურნეთა საერთო კრებებმა, რომლებსაც დაესწრო 1.225 კაცი, სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს კავშირის საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად წამოაყენეს სსრ სახალხო არტისტი, მწერალი-დრამატურგი შალვა ნიკოლოზის-ძე დადიანი.

შალვა ნიკოლოზის-ძე დაიბადა 1874 წელს ქალ. ზესტაფონში, ცნობილი საზოგადო მოღვაწის ნიკოლოზ ტარიელის-ძე დადიანის ოჯახში.

მამამ მტკიცედ გადასწყვიტა გაეწევთანებინა შვილისათვის ინიციატივა და დამოუკიდებლობა, რასთვისაც ასწავლიდა პატარა შალვას ბავშობიდანვე კარგად ჩაჰკვირვებოდა ცხოვრების მოვლენებს, მოეხდინა მათი ანალიზი, გამოეკვანა საკვანძო. ბავშვის ყოველმხრივ განვითარებას ის გარემოებაც უწყობდა ხელს, რომ ნიკოლოზ ტარიელის-ძის ოჯახში ხშირად იკრიბებოდნენ იმდროინდელი საზოგადო მოღვაწენი.

პატარა შალვა ძალიან გატაცებული იყო თეატრით, სასცენო მოდგმა ჰქონდა მას. ბავშვობის დროს ის ხშირად ირბენდა ბათუმის ქუჩებში, ხან ცხენის ეტლის უკან ეკვროდა, ხან ტრამვაის ვაგონს ეკიდებოდა, ხან ავტომობილის ფარფლებზე ჩამდგარი ეზიდებოდა ბიჭებს.

ბიჭებს ეს ძალიან მოსწონდათ და ყველა ცდილობდა შალვა მისკენ მიეზიდა. ბავშობის ეს ნაირგვარი თამაშები ბიჭს ბედნიერ მომავალს უქადდა. ის ნამდვილი ბიჭი იზრდებოდა, ბიჭი, რომელსაც ბავშობის ეს ნაირგვარი თამაშები ბედნიერ მომავალს უქადდა.

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ შალვა ნიკოლოზის-ძემ დასწერა პიესა „ნაბერწკლიდან“, რომელიც მიძღვნილია საქართველოში და კავკასიაში ბოლშევიკური ორგანიზაციების ჩასახვა-სამში ამხანაგ **სტალინის** ხელმძღვანელობით.

ამჟამად ამხ. დადიანი, ხელოვნების დამსახურებულ მოღვაწესთან, კინორეჟისორ ნ. შენგელაიასთან ერთად, სწერს სცენარს იმავე თემაზე. გარდა ამისა, მთავრდება ბეჭდვა მისი ისტორიული რომანის „ურდო მისა“ სამეგრელოს გლეხთა XIX საუკუნის აჯანყების ეპოქიდან.

მხოლოდ საბჭოთა ხელისუფლებამ უზრუნველჰყო მწერლის ნიჭის ჭეშმარიტი გაფურჩქნება, დაიფასა მისი დამსახურება მშრომელთა წინაშე. 1923 წელს საზეიმო პირობებში გადახდილ იქნა მისი არტისტული - ლიტერატურული მოღვაწეობის ოცდაათი წლისთავი, ხოლო 1935 წელს შალვა ნიკოლოზის-ძე დადიანს საქართველოს სსრ მთავრობამ საქართველოს რესპუბლიკის სახალხო არტისტის წოდება მიანიჭა.

შალვა ნიკოლოზის-ძე ამაყობს თავისი მშვენიერი სამშობლოთი, საბჭოთა საქართველოში სოციალისტური მშენებლობის უდიდესი წარმატებებით, რომლობისაც უზრუნველჰყვეს ქართველი ხალხის კულტურის, მეცნიერების, ხელოვნების, ლიტერატურის უდიდესი აყვავება. საბჭოების სრულიად-საქართველოს სავანგარო VIII ყრილობაზე შალვა ნიკოლოზის-ძეს წილად ხვდა დიდი პატივი: მან ხელი მოაწერა საქართველოს სსრ კონსტიტუციის ტექსტს.

თბილისის — სასოფლო სარჩევნო ოლქის № 511-ის კოლმეურნეებმა სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად წამოაყენეს ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის (თბილისის რაიონი, სოფ. აჭალა), ვორონეჟის კოლმეურნეობის (თბილისის რაიონი, სოფ. ბაგები), ბარათაშვილის სახელობის კოლმეურნეობის (ორთაჭალა), ტილმანის სახელობის კოლმეურნეობის (საგარეჯოს რაიონი, სოფ. სართიჭალა) კოლმეურნეთა საერთო კრებებმა, რომლებსაც დაესწრო 1.225 კაცი, სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს კავშირის საბჭოს დეპუტატობის კანდიდატად წამოაყენეს სსრ სახალხო არტისტი, მწერალი-დრამატურგი შალვა ნიკოლოზის-ძე დადიანი.

შალვა ნიკოლოზის-ძე დაიბადა 1874 წელს ქალ. ზესტაფონში, ცნობილი საზოგადო მოღვაწის ნიკოლოზ ტარიელის-ძე დადიანის ოჯახში.

მამამ მტკიცედ გადასწყვიტა გაეწევთანებინა შვილისათვის ინიციატივა და დამოუკიდებლობა, რასთვისაც ასწავლიდა პატარა შალვას ბავშობიდანვე კარგად ჩაჰკვირვებოდა ცხოვრების მოვლენებს, მოეხდინა მათი ანალიზი, გამოეკვანა საკვანძო. ბავშვის ყოველმხრივ განვითარებას ის გარემოებაც უწყობდა ხელს, რომ ნიკოლოზ ტარიელის-ძის ოჯახში ხშირად იკრიბებოდნენ იმდროინდელი საზოგადო მოღვაწენი.

პატარა შალვა ძალიან გატაცებული იყო თეატრით, სასცენო მოდგმა ჰქონდა მას. ბავშვობის დროს ის ხშირად ირბენდა ბათუმის ქუჩებში, ხან ცხენის ეტლის უკან ეკვროდა, ხან ტრამვაის ვაგონს ეკიდებოდა, ხან ავტომობილის ფარფლებზე ჩამდგარი ეზიდებოდა ბიჭებს.

ბიჭებს ეს ძალიან მოსწონდათ და ყველა ცდილობდა შალვა მისკენ მიეზიდა. ბავშობის ეს ნაირგვარი თამაშები ბიჭს ბედნიერ მომავალს უქადდა. ის ნამდვილი ბიჭი იზრდებოდა, ბიჭი, რომელსაც ბავშობის ეს ნაირგვარი თამაშები ბედნიერ მომავალს უქადდა.

საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარების შემდეგ შალვა ნიკოლოზის-ძემ დასწერა პიესა „ნაბერწკლიდან“, რომელიც მიძღვნილია საქართველოში და კავკასიაში ბოლშევიკური ორგანიზაციების ჩასახვა-სამში ამხანაგ **სტალინის** ხელმძღვანელობით.

ამჟამად ამხ. დადიანი, ხელოვნების დამსახურებულ მოღვაწესთან, კინორეჟისორ ნ. შენგელაიასთან ერთად, სწერს სცენარს იმავე თემაზე. გარდა ამისა, მთავრდება ბეჭდვა მისი ისტორიული რომანის „ურდო მისა“ სამეგრელოს გლეხთა XIX საუკუნის აჯანყების ეპოქიდან.

მხოლოდ საბჭოთა ხელისუფლებამ უზრუნველჰყო მწერლის ნიჭის ჭეშმარიტი გაფურჩქნება, დაიფასა მისი დამსახურება მშრომელთა წინაშე. 1923 წელს საზეიმო პირობებში გადახდილ იქნა მისი არტისტული - ლიტერატურული მოღვაწეობის ოცდაათი წლისთავი, ხოლო 1935 წელს შალვა ნიკოლოზის-ძე დადიანს საქართველოს სსრ მთავრობამ საქართველოს რესპუბლიკის სახალხო არტისტის წოდება მიანიჭა.

შალვა ნიკოლოზის-ძე ამაყობს თავისი მშვენიერი სამშობლოთი, საბჭოთა საქართველოში სოციალისტური მშენებლობის უდიდესი წარმატებებით, რომლობისაც უზრუნველჰყვეს ქართველი ხალხის კულტურის, მეცნიერების, ხელოვნების, ლიტერატურის უდიდესი აყვავება. საბჭოების სრულიად-საქართველოს სავანგარო VIII ყრილობაზე შალვა ნიკოლოზის-ძეს წილად ხვდა დიდი პატივი: მან ხელი მოაწერა საქართველოს სსრ კონსტიტუციის ტექსტს.

თბილისის — სასოფლო სარჩევნო ოლქის № 511-ის კოლმეურნეებმა სსრ კავშირის უზენაესი საბჭოს კავშირის

გმირული წარსულის შესანიშნავი ძეგლი

წამი თვის წინათ, 20 აგვისტოს გაიხსნა ბეღლებრის ციხე-დარბაზი, რომელიც შეიქმნა და მუშაობდა ხალხთა გენიალური ბელადის ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით.

ათვალიერებ ამ სტამბას და თვალწინ გადეშება ბოლშევიკების რევოლუციური ბრძოლის სტალინური სკოლა, მთხრობლებად ბოლშევიკური კონსპირაცია, რომლის საშუალებით ბოლშევიკები ცარიზმთან მებრძოლებისათვის ემზადებოდნენ.

სტამბის ზედა სართულის ოთახები სახლის „დიასახლისს“ ბაბე ლაშაძე-ბოჭორიძეს ეკუთვნოდა. ახლა კი აქ მოთავსებულია ბოლშევიზმის ისტორიის, დიდი სტალინის რევოლუციური მოღვაწეობის დოკუმენტები და ილუსტრაციები.

პირველ ოთახში შესვლისას თვალში გეცემათ ბაქოს ბაგირის ქარხნის ტურათი — „სტამბის ზედა ოთახი, რომელიც ეკავა ბაბე ლაშაძე-ბოჭორიძეს“. სურათზეა — ჩვეულებრივი მობინადრის ყოველდღიური მოწყობილობა. ვინ მოიფიქრებს, რომ ტახტზე წამოწოლილი ბაბე ყოველ წუთს მზად არის ელექტრონის ზარით მისცეს სიგნალი სტამბის მეუზეს ხალხის ბაზა, არამედ იგი სამხედრო ხელმძღვანელების მომზადების ცენტრსაც წარმოადგენდა. ამაზე შესახებ ლაშაკაობს კედელზე გაკრული ისტორიული ცნობა. აქ 1906 წლის მარტიდან 13 აპრილამდე მიმდინარეობდა სამხედრო-ტექნიკური მეცადინეობა, რასაც ბოლშევიკების წინადადებით ორგანიზაციდა ორსმ თბილისის კომიტეტი. ჯუგში სწავლობდა პარტიზანული ბრძოლის მეთოდებს და ყუმბარების დაშხადებას.

ამავე ოთახში ჰკიდია მხატვარ ვეფხვაძის სურათი, რომელიც გადმოგვცემს ყანდარჩელის მიერ ავლაბრის სტამბის განადგურების ამბავს.

მეორე ოთახი სავსეა სტამბაში დატეტდილი გამოცემებითა და სხვადასხვა ისტორიული დოკუმენტებით.

სამჭითა კავშირის მშრომელები, მხატვრული და არამხატვრული ბოლშევიკები, რომლებიც სწავლობენ ბოლშევიზმის ისტორიას, უდიდესი ინტერესით მიმართავენ ხოლმე იმ ადგილებსა და ძეგლებს, რომლებიც დაკავშირებული არიან ბოლშევიკური პარტიის გმირულ ისტორიასთან. ავლაბარში, კასპის ჭუჩაზე, იქ, სადაც წინათ არალეგალურად მოიშვება ბოლშევიკებს ცარიზმის საშინელი რეპრესიების პირობებში უხდებოდათ მტრის გამანადგურებელი ბოლშევიკური სიტყვის გამოჭედვა, ყოველდღიურად ათასობელი ხალხი იკრიბება. აქ, ლენინ-სტალინის ბეჭდვითი სიტყვის სახელოსნოში ისტორიის შესანიშნავი ძეგლის დასათვალიერებლად მოდიან თბილისის და მთელი საქართველოს მშრომელები, ახალგაზრდობა, ეჭსკურსანტები მოსკოვიდან, ლენინგრადიდან, კიევიდან, ხარკოვიდან, ბაქოდან, ხაბაროვსკიდან და საბჭოთა კავშირის სხვა მხარეული კუთხეებიდანაც. ამ დღეებში ბოლშევიკები ცარიზმის ისტორიის, დიდი სტალინის რევოლუციური მოღვაწეობის დოკუმენტები და ილუსტრაციები.

პირველ ოთახში შესვლისას თვალში გეცემათ ბაქოს ბაგირის ქარხნის სურათი — „სტამბის ზედა ოთახი, რომელიც ეკავა ბაბე ლაშაძე-ბოჭორიძეს“. სურათზეა — ჩვეულებრივი მობინადრის ყოველდღიური მოწყობილობა. ვინ მოიფიქრებს, რომ ტახტზე წამოწოლილი ბაბე ყოველ წუთს მზად არის ელექტრონის ზარით მისცეს სიგნალი სტამბის მეუზეს ხალხის ბაზა, არამედ იგი სამხედრო ხელმძღვანელების მომზადების ცენტრსაც წარმოადგენდა. ამაზე ლაშაკაობს კედელზე გაკრული ისტორიული ცნობა. აქ 1906 წლის მარტიდან 13 აპრილამდე მიმდინარეობდა სამხედრო-ტექნიკური მეცადინეობა, რასაც ბოლშევიკების წინადადებით ორგანიზაციდა ორსმ თბილისის კომიტეტი. ჯუგში სწავლობდა თარგმანი რამე „ვეფხის-ტყაოსნისა“ (როგორც გამოგონია, რუსულად თარგმნება ვინმაგინე, და მეცი ფრანცუზად ვიმაგინე), იმედი მაქვს, რომ სიხარულით მიიღებ ეგროპაში“.

ბროსემ შემდეგში ეს თავისი ფრანგული თარგმანი აღარ გამოაქვეყნა, უთუოდ იმის გამო, რომ მისი საბოლოო რედაქციის დასრულებამდე ველარ შესძლო, რადგან თავისი მოშობის მთავარ სიგნად ისტორიული კვლევაძიება და ძეგლების გამოცემა გაიხადა.

„ვეფხის-ტყაოსნისა“ და რუსთაველისადმი მიძღვნილ ფრანგულ წერილებში ბროსე ხაზგასმით რომ გორც პოემის ღირსების, ისე მის ნაკლის. თხზულების ღირსება მან შემდეგში მკაფიოდ ჩამოაყალიბა 1841 წელს გამოცემული „ვეფხის-ტყაოსნის“ წინასიტყვაობაში. „ვეფხის-ტყაოსანის“ დიდ მხატვრულ ღირსებად მას მიაჩნდა: „სიტყვა აღრჩეული, ნამუშევრობა, ჰარმონიის შეუნელებელი ძალა, ენის სიმდიდრე, ფრაზების ელეგანტურობა, ლექსის ხალისიანობა, ეპიზოდების ნათელი და ზუსტი ხატვა, ხასიათების ბუნებრივი გამოსახვა, ალეგორიის ოსტატური ხმარება, ალეგორიის ნაზი ფერადოვნება, ალეგორიის ნაზი ფერადოვნება, ალეგორიის ნაზი ფერადოვნ

ბრძოლა ბინადარ ბაქტერიებთან

ანტიბიოტიკების ნაცვლად ბაქტერიოფაგები

ფოთი. 18 ნოემბერი (სატელეფონო). ფოთის ქალაქური საავადმყოფოს ქირურგიულ განყოფილებაში ბოლო ხანებში ჩირქოვანი ანთებითი პროცესების მქონე ავადმყოფების რაოდენობა საგრძნობლად გაიზარდა. ექიმების აზრით, ეს ძირითადად ანტიბიოტიკების ნაცვლად ბაქტერიოფაგების გამოყენების შედეგია.

ბაქტერიოფაგები ბაქტერიების ბინადარი ვირუსებია. ისინი ანტიბიოტიკებისაგან განსხვავებით ადამიანის ორგანიზმში მხოლოდ იმ ბაქტერიებს ანადგურებენ, რომლებიც ავადმყოფობას იწვევენ. ამიტომ ბაქტერიოფაგების გამოყენებისას ორგანიზმში ნორმალური მიკროფლორა არ ირღვევა.

ბაქტერიოფაგების გამოყენების ეფექტურობა ბევრჯერ დადასტურდა. ამ მხრივ ფოთის ქალაქური საავადმყოფოს ექიმებს ბევრი საინტერესო ფაქტი აქვთ დაგროვილი. ამჟამად ისინი ამ პრეპარატების ახალ ნაირსახეობებზე მუშაობენ.

ნაკლებად ცნობილი ფაქტები ცნობილი ადამიანის ცხოვრებიდან

ბორჯომი. 18 ნოემბერი (სატელეფონო). ბორჯომის ისტორიული მუზეუმის ფონდებში ახლახან ინახება ნიკო ნიკოლაძის ოჯახის ნივთები, რომლებიც ამ ოჯახის ერთ-ერთი შთამომავლის, ნიკო ნიკოლაძის ქალიშვილის, ნინო ნიკოლაძის-ბერიძის ნებართვით მუზეუმში გადმოეცა.

ნინო ნიკოლაძე-ბერიძე ბორჯომის ისტორიული მუზეუმის ფონდებში ინახება ნიკო ნიკოლაძის ფოტოსურათები, მისი ხელნაწერები, ოჯახის ფოტოალბომები, ნიკო ნიკოლაძის ბიბლიოთეკა, ნიკო ნიკოლაძის ნივთ